Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1180
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

tor cōtessit & hec fēo ad lupo dixit. audi amice
& tuis mitis p̄cedentibz q̄ te debet si qua ꝫ mea
facūdia laborare. Tm̄ locuta fu ad rusticū. ꝗd si
boues illius immiscerb ōio quietos. dabit ē cascū
ad magnitudinē clipei fōm. Qz lup⁹ cōtessit. Cu
vulpib mde mqt. Concede arratore boues suos ad
duce. & ego mtm̄ ducā te vbi casci magm illi
parant ut quē volūs de mitis eligere possis. Lup⁹
aut astute vulpib deceptus ūbis. Lupū deuauit
quietū p̄misit rusticū. vulpib vo uagando huc
& illuc q̄ntū potuit lupū deuauit. Cū uemen-
te ob scura nocte ad altū dedux puteū. Cu sup pu-
teū stanti forma lunā sem plene in una radian-
tes putei ondit. Et mqit. Hic ꝫ cascus quē ē
p̄misi. descende si placet & comede. ad hec lup⁹
descende tu p̄mit⁹. & si sola deferre nō potis. ut
te iuuē facā q̄ hortatus. Et hoc dō. uderūt cor-
dam pendentē in puteū in cuius cape erāt uro-
la ligata. & in alio cape corde alea vrcola. & pe-
debat tali mgno. quod una surgente. alia des-
cendebat. Qz vulpis ut uidit q̄ ob sequēs p̄ abz
lupi. urcolam mīuit & ad fūdū venit. lupus
aut mde gaudūs ait. Cur nō auferis m̄ cascū
vulpis ait. Ego p̄ magnitudinē. ꝗ mīra-
aliam vrcolam & uem sicut spopondisti. Lupo
mirante urcola p magnitudīē pondis ducta-